Strażak Śląski

Organ Okręgu Śląskiego Zw. Straży Pożarnych R. P.

Wychodzi każdego miesiąca.

Jeden za wszystkich — wszyscy za jednego!

Rok VIII. **Katowice, lipiec 1935 r.** **Nr. 7.**

Prenumerata caloroczna zł 5.—	Adres Administracji: Katowice, Wojewódzka 5, telef. 340-70, konto P. K. O. 303.408. Adres Redakcji: Cieszyn, Konwiktowa 12.	Cena pojedyńczego egz. 30 gr.

Naczelnicy rejonowi, organizujcie manewry rejonowe!

Do regulaminowych obowiązków Naczelnika Rejonu należy dbać, ażeby mu podległe straże pożarne były zawsze w pełnej gotowości bojowej.

Powyższe zadania spełnia przez dokonywanie przeglądu sprzętu, inspekcji wyszkoleniowych i alarmów próbnych w poszczególnych strażach. Chcąc zaś stwierdzić, jak straże pożarne z danego Rejonu współdziałają ze sobą na pożarach, winni naczelnicy rejonowi organizować w swoich rejonach tak zwane manewry rejonowe, w których udział winne brać wszystkie straże pożarne z rejonu.

Manewry rejonowe mogą być zwykłe, bądź też alarmowe. Tych ostatnich nie przeprowadzać do czasu, aż straże pożarne dostatecznie opanują taktykę obrony na pożarach, co możemy uzyskać przez częste prowadzenie ćwiczeń taktycznych w poszczególnych strażach, jak również przez organizowanie manewrów rejonowych zwykłych.

Naczelnicy rejonowi, chcąc, ażeby organizowane manewry rejonowe rzeczywiście przyczyniły się do podniesienia stanu wyszkolenia straży pożarnych, do przeprowadzenia manewrów winni się zabrać umiejętnie, planowo, ażeby w czasie manewrów rzeczywiście dla straży pożarnych byli wodzem, który wie, co od komendnych ma żądać i w wypadku niewłaściwego wykonania zadania przez straże będzie umiał rzeczowo wytknąć błędy i udzielić pouczeń.

Naczelnicy rejonowi, chcąc uzyskać powyższe zalety, winni przed manewrami sami zapoznać się jak najdokładniej z taktyką gaszenia różnych pożarów, z ustrojem organizacyjnym strażackiej jednostki bojowej i z instrukcją władania sprzętem.

Terminy, w których mają się odbyć manewry rejonowe, winny być ustalone na pierwszem w danym roku posiedzeniu Rady Sztabowej Rejonu z wyszczególnieniem miejscowości, w których te ćwiczenia mają być przeprowadzone. Pożądanem jest, ażeby manewry odbywały się coraz to w innej miejscowości, czem straże pożarne będą miały możność zapoznania się z terenem, w którym przypadnie im pracować w czasie pożaru. Wyznaczanie objektów do przeprowadzenia ćwiczeń należy do czynności samego naczelnika rejonu i winny być brane te objekty pod uwagę, gdzie jest największa możliwość wybuchu groźnego dla otoczenia pożaru, bez dostatecznego zaopatrzenia wodnego, z zagrożeniem inwentarza żywego a nawet ludzi.

Na 2 lub 1 tydzień przed manewrami rejonowemi naczelnik rejonu winien zwołać odprawę wszystkich oficerów i podoficerów z rejonu celem przypomnienia im szczegółów organizowania bojowej jednostki strażackiej, zapoznania ich z kolorami chorągiewek i z ich znaczeniem. Bez umiejętności prędkiego rozróżniania znaczenia kolorów chorągiewek nie warto manewrów organizować, gdyż komendanci poszczególnych jednostek bojowych i funkcyjni tych jednostek, nie wiedząc, co który kolor oznacza, tem samem nie będą wiedzieli, jakie zadanie mają wykonać, gdzie istnieje właściwe niebezpieczeństwo i co wogóle kierownik ćwiczeń od nich żąda. Na odprawie tej pouczenie może być przeprowadzone przez zadawanie uczestnikom pytań, czem naczelnik rejonowy będzie miał możność przekonania się, jak w strażach pożarnych postępuje wyszkolenie i czy oficerowie strażaccy dbają o zdobycie umiejętności kierowania akcją na pożarach.

Po powyższej odprawie każdy z poszczególnych naczelników straży z Rejonu winien u siebie zarządzić zbiórkę członków i przeprowadzić z nimi te czynności i te pouczenia, jakie zostały dokonane na odprawie rejonowej.

Na kilka dni przed manewrami naczelnik rejonu winien udać się do miejscowości, w której mają się odbyć ćwiczenia, celem wyznaczenia objektów i celem przemyślenia racjonalnej sytuacji pożarowej, t. zn. obmyślenia, gdzie jaką chorągiewkę w dniu manewrów należy zawiesić, ażeby sytuacja dała obraz rzeczywistości, jaki może powstać na wypadek pożaru. Nie należy np. zawieszać chorągiewki oznaczającej nagrzanie na budynku znacznie odległym od źródła ognia, na który wcale żar nie może działać, lub nie należy chorągiewki oznaczającej zagrożenie ludzi zawieszać na budynku parterowym sąsiadującym z płonącym budynkiem, gdyż z tego budynku napewno mieszkańcy sami zdążą się wynieść.

Pożądanem jest, ażeby naczelnik rejonu wykonał szkic objektów wyznaczonych do ćwiczeń z oznaczeniem, jak według jego przypuszczeń każda straż, biorąca udział w manewrach, na wyznaczonym jej odcinku ma swoje zadanie rozwiązać, co potrzebne mu będzie do przeprowadzenia odprawy po manewrach.

Również należy pomyśleć o placu na zbiórkę straży pożarnych, z którego na alarm według ustalonego porządku będą straże wyruszały do akcji.

W dniu manewrów rejonowych naczelnik rejonu przedwcześnie winien rozwiesić chorągiewki na objektach według zgóry ustalonego planu, zachowując o rodzaju sytuacji tajemnicę w stosunku do straży.

Przed samemi ćwiczeniami winien się odbyć raport, przegląd umundurowania członków i stanu sprzętu, poczem należy przeprowadzić z komendantami straży odprawę celem omówienia szczegółów wyjazdu straży do akcji.

Manewrami zasadniczo winien kierować sam naczelnik rejonu, ale pożądanem jest, ażeby dowództwo akcji bojowej powierzono temu naczelnikowi straży, który pierwszy z plutonem przystąpił do ćwiczeń.

Naczelnik rejonowy w czasie akcji winien bacznie śledzić poczynania każdej biorącej udział w ćwiczeniach straży, tak pod względem zajmowania stanowiska, jak również władania strażaków sprzętem, zwracać uwagę na rozkazodawstwo komendantów, zachowanie się oficerów i strażaków. Wszystkie zauważone uchybienia należy zapisać, ażeby popełnione błędy mogły być na odprawie po ćwiczeniach wytknięte.

Celem baczniejszego śledzenia działalności straży wskazanem jest uproszenie oficerów strażackich z sąsiednich rejonów na obserwatorów, 1-go na każdą straż, biorącą udział w manewrach.

Po złożeniu meldunku przez prowadzącego akcję, jako zadanie zostało rozwiązane, naczelnik rejonu winien zarządzić odprawę wszystkich biorących udział w ćwiczeniach, w czasie której sprzęt należy zostawić w terenie tak jak się nim posługiwano w czasie akcji.

Omówienie ćwiczeń następuje od tej straży, która pierwsza brała udział, omawiając szczegółowo czynności z naczelnikiem tej straży o całokształcie zadania straży, zaś z poszczególnymi członkami o ich funkcji.

Błędów popełnionych przez oficerów strażackich nie należy omawiać przed szeregowymi; do tego celu należy już po złożeniu sprzętu na wozy odbyć oddzielną konferencję, a to dla zachowania autorytetu dowódców strażackich.

Udział wszystkich straży pożarnych w manewrach rejonowych należy wykorzystać do innych celów i tak wskazanem jest, ażeby po krótkim odpoczynku po ćwiczeniach taktycznych, naczelnik rejonu przeprowadził z wszystkiemi strażami musztrę, ćwiczenia zdawania raportu, marsz ze śpiewem itp. W dalszym ciągu pożądanem jest, ażeby każda straż wykonała ćwiczenia szkolne ze sprzętem, czem wzbudzimy w strażach szlachetną rywalizację, gdyż niewątpliwie każda z nich będzie się starała czynności te jak najlepiej wykonać.

Dla nawiązania koleżeńskości członków straży z całego rejonu wskazanem byłoby zaprowadzenie gier ruchowych, wspólnego śpiewu i t. p. Ideałem zjazdu rejonowego strażackiego będzie rozegranie w tym dniu międzystrażackich zawodów sportowych, jak koszykówka, siatkówka, biegi, skoki itp. Wygłoszenie odpowiednich deklamacyj przez członków straży, urządzanie inscenizacji przyczynią się wielce do uprzyjemnienia uczestnikom zjazdu chwil, każdy z nich do swego domu zaniesie jak najmilsze wrażenia, które będą trwałem spoidłem, wiążącem członka z organizacją na stałe.

Organizowane manewry rejonowe mają być również czynnikiem propagandowym wśród społeczeństwa, to też o mających się odbyć manewrach należy przy pomocy afiszów powiadomić ludność z całego rejonu, ażeby miała możność naocznego przekonania się, że w organizacji straży pożarnej w każdej potrzebie znajdzie ofiarnego przyjaciela i to przeświadczenie wzbudzi w społeczeństwie wdzięczność, która zdolna jest do niesienia ofiar, bez których trudno byłoby nam swoje zamierzenia wprowadzić w czyn.

Antoni Mikuła,
instruktor pożarniczy.

Propagandowy „Tydzień Strażacki".

Według zapowiedzi, w czasie od dnia 4 sierpnia do dnia 10 sierpnia na całym terenie Śląska zostanie przeprowadzony propagandowy „Tydzień Strażacki".

Celem osiągnięcia jak najlepszych wyników moralnych i materjalnych, poszczególnym strażom pożarnym zostały podane na odprawach, organizowanych w tym celu przez Oddziały Powiatowe Związku, wytyczne, któremi należy się kierować, ażeby lokalne programy Tygodnia wypadły imponująco, wzbudziły podziw w społeczeństwie, a przedewszystkiem przekonały społeczeństwo o doniosłej roli, jaką strażactwo spełnia dla obywateli, gminy, całego powiatu i tem samem Państwa.

Osiągnięcie powyżej omawianego celu jest uzależnione jedynie od Zarządów Straży Pożarnych i ich członków. Im najwięcej powinno zależeć na

przyjacielskiem ustosunkowaniu się obywatelstwa do straży, oni sami mają pokazać, że każdy obywatel w każdym wypadku nieszczęścia znajdzie w strażaku wiernego przyjaciela.

Przez pokazanie w czasie „Tygodnia Strażackiego" naszej tężyzny organizacyjnej, naszej karności, przygotowania do akcji obronnej przeciwpożarowej i życia towarzyskiego winno w społeczeństwie pójść w niepamięć niepochlebne dla naszej organizacji przysłowie: „Fajermani weterani idźcie piwo pić..." Po akcji „Tygodnia Strażackiego" synonimem strażaka w pojęciu obywateli ma być człowiek pełen ofiarności, życzliwości, karności obywatelskiej a przedewszystkiem poświęcenia dla ogółu i państwa.

Ten cel chciejmy w „Tygodniu Strażackim" osiągnąć, a zdobędziemy podwaliny, na których śmiało będziemy mogli realizować nasze plany i zamierzenia organizacyjne. **A. M.**

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Bezpieczeństwa Katowice, 5. VII. 1935.
Nr. B. A. 175-65.
ODPIS.

ZEZWOLENIE.

Na podstawie art. 2 ust. 1 lit. b ustawy z dnia 15. III. 1933 o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 162) Urząd Wojewódzki Śląski zezwala Zarządowi Śląskiego Okręgu Wojewódzkiego Związku Straży Pożarnych R. P. w Katowicach na urządzenie w czasie od 4-go do 10 sierpnia 1935 r. publicznej zbiórki ofiar w gotówce na listy ofiar, oraz w dniu 4 sierpnia 1935 r. zbiórki do zamkniętych i opieczętowanych puszek na ulicach i innych miejscach publicznych. Zbiórki odbędą się na całym terenie Województwa Śląskiego na cele obrony przeciwpożarowej.

Osoby upoważnione do zbierania ofiar muszą posiadać dowody, stwierdzające ich tożsamość oraz legitymacje, wystawione stosownie do obowiązujących przepisów przez Śląski Okręg Związku Straży Pożarnych R. P. w Katowicach i potwierdzone przez władze administracyjne I instancji, na terenie których zbiórka ma być przeprowadzoną.

Śląski Okręg Wojewódzki Związku Straży Pożarnych R. P. w Katowicach oraz osoby zbierające są poza tem zobowiązane do ścisłego stosowania się do przepisów art. 7, 8 i 9 powołanej ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 162) i par. 4, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 18 i 19 rozporządzenia z dnia 14 lipca 1934 r. o sposobach przeprowadzania zbiórek publicznych oraz kontroli nad temi zbiórkami (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 638), którym uchybienie mogłoby spowodować cofnięcie niniejszego zezwolenia, niezależnie od skutków karnych.

Przewidziane wyżej powołanemi przepisami sprawozdanie i ogłoszenie o wyniku zbiórki winno nastąpić do dnia 4 września 1935, t. j. w ciągu jednego miesiąca po jej ukończeniu.

Za Wojewodę:
(—) **Ryczkowski**,
Naczelnik Wydziału.

Do Śląskiego Okręgu Wojewódzkiego
Związku Straży Pożarnych R. P.
na ręce Prezesa Pana Mildnera
w Katowicach.

Dział urzędowy.

Okólnik Nr. 559.

J. W. III. 4-10-35. W SPRAWIE PRZECHOWYWANIA, EWIDENCJONOWANIA I KONTROLI SPRZĘTU I MATERJAŁÓW OPL-GAZ.

1. Przechowywanie. Okólnikiem Zarządu Głównego Związku Nr. 370 została wprowadzona do użytku w związkowych strażach pożarnych instrukcja pod tytułem „Wskazówki o przechowywaniu sprzętu i materjałów obrony przeciwgazowej", wydana przez Zarząd Główny L. O. P. P.

W czasie dokonywanych inspekcyj stwierdzono, że instrukcja ta nie wszędzie jest należycie respektowana, wzgl. znana, na skutek czego przechowywanie oraz konserwacja sprzętu i materjałów obrony przeciwgazowej pozostawiają naogół wiele do życzenia.

Podając do wiadomości Druhów Inspektorów Wojewódzkich i instruktorów powiatowych powyższe poważne, ze względu na sprzęt opl-gaz zaniedbanie, Zarząd Główny Związku poleca zwrócić szczególną uwagę na staranne i właściwe przechowywanie sprzętu i materjałów opl-gaz w strażach pożarnych Związku.

W szczególności zwracamy uwagę na dobór odpowiedniego magazynu sprzętu i ekwipunku oplg., oddzielonego od pomieszczenia materjałów oplg. oraz od pomieszczenia sprzętu pożarniczego, będącego w częstem użyciu, na ułożenie sprzętu w magazynie oraz na jego konserwację w-g wyżej wymienionych „wskazówek".

Jednocześnie nadmieniamy, że „wskazówki" powyższe są do nabycia w każdej ilości egzemplarzy po cenie kosztów (10 gr) w biurze Zarządu Głównego Związku. „Wskazówki" te powinna mieć każda Straż Pożarna, posiadająca sprzęt oplg.

Zwracamy uwagę, że za stan (przechowywanie, konserwacja i t. p.) przydzielonego straży sprzętu oplgaz. ponosi osobistą odpowiedzialność Naczelnik Straży.

2. Ewidencjonowanie. Sprzęt i ekwipunek oplg. posiadany przez straż, a służący do ćwiczeń, pokazów lub wykładów, winien być zapisany w księdze inwentarzowej straży, przyczem w rubryce „Uwagi" należy odnotować numer dowodu wpisu, pochodzenie sprzętu (zakupiony, przydzielony przez ...), ewent. Nr. i datę dowodu wykonania reperacji, Nr. i datę dowodu skreślenia.

Dowody, dotyczące powyższej adnotacji, winny być starannie przechowywane.

3. Kontrola. Celem należytego przechowywania i konserwowania sprzętu ustala się, że straże

pożarne winny przeprowadzić ewidencję kontroli magazynu, sprzętu i materjału oplg. w-g następującego wzoru:

Ewidencja kontroli magazynu, sprzętu i materjału oplg.

L. p.	Imię i nazwisko i stopień służbowy kontrolującego	Data kontroli	Uwagi kontrolującego	Temperatura w magazynie	Podpis kontrolującego

Odnośne karty ewidencji kontroli winny być wklejane na końcu księgi inwentarzowej sprzętu oplgaz.

Kontrolę powyższą winien przeprowadzać Naczelnik Straży co najmniej raz na miesiąc, wpisując do tej ewidencji każdorazowo swoje uwagi oraz odnotowując temperaturę w magazynie i w razie potrzeby wydając niezbędne zarządzenia magazynierowi.

Instruktorzy powiatowi oraz inspektorzy wojewódzcy również winni w czasie dokonywanych czynności kontrolnych wpisywać swoje uwagi do powyższej ewidencji kontroli i wydawać w razie potrzeby zarządzenia, zmierzające do usunięcia zauważonych braków, dopilnowując wykonania tych zarządzeń.

Innym osobom, upoważnionym do przeprowadzania wyżej wymienionych czynności kontrolnych, straż winna przedkładać powyższą ewidencję do wpisania uwag.

W wypadku stwierdzenia nienależytego przechowania lub innych zaniedbań dotyczących sprzętu i materjału oplg., członkowie Korpusu Technicznego obowiązani są wyciągnąć w stosunku do winnych wzgl. ponoszących odpowiedzialność odpowiednie konsekwencje statutowe.

WYCIĄG ZE WSKAZÓWEK

o przechowywaniu sprzętu i materjałów obrony przeciwgazowej do wykorzystania przy przechowywaniu zestawów sprzętu dla drużyn odkażających.

I. Warunki wymagane od pomieszczenia, przeznaczonego na przechowywanie sprzętu obrony przeciwgazowej.

Pomieszczenie, przeznaczone do przechowywania sprzętu o. p. gaz., powinno być suche, łatwe do przewietrzenia i nie wystawione na działanie promieni słonecznych. W wypadku, jeżeli okna mają wystawę południową, należy chronić magazyn przed zbytniem ogrzewaniem promieniami słonecznemi, stosując okiennice lub rolety. W zimie okna powinny być podwójne. Podłoga powinna być drewniana. Poddasza nie nadają się do przechowywania na nich sprzętu oplgaz., ponieważ raptowne zmiany temperatury powodują szybkie zniszczenie sprzętu.

Pomieszczenie na sprzęt oplgaz. powinno być w zimie ogrzane w celu utrzymania równomiernej temperatury. Jeżeli drzwiczki pieca są od wewnątrz magazynu, należy w odległości około pół metra od nich ustawić zasłonę azbestową. Niedopuszczalne jest ogrzewanie magazynu piecykami żelaznemi.

Należy unikać do oświetlania magazynu lamp naftowych, a tem bardziej świec. Najodpowiedniejsze jest oświetlenie elektryczne. Tam, gdzie go brak, najlepiej używać ręcznych latarek elektrycznych.

II. Sposób przechowywania masek przeciwgazowych.

Maski należy umieszczać w odległości co najmniej 2 m od pieca (w czasie gdy jest on rozgrzany), 50 cm od ścian i 30 cm od podłogi.

Duże ilości masek przechowuje się w skrzyniach, które ustawia się w stosy do 5 skrzyń każdy, w sposób pozwalający na łatwy dostęp do stosu i łatwe zdjęcie i wyniesienie skrzyń. W każdym stosie należy ustawić skrzynie, zawierające maski tej samej wielkości.

Mniejsze ilości masek przechowuje się na półkach, złożone magazynowo w puszkach; puszek zaplombowanych nie należy otwierać do czasu użycia masek. Maski należy ustawić grupami według wielkości. Puszki mogą być ustawione 3-ma warstwami.

Pochłaniacze zapasowe w dużych ilościach przechowuje się w skrzyniach, w małych zaś — na półkach, grupami według ich rodzaju. Zabezpieczające zawartość pochłaniacza kapturek i papier parafinowany nie powinny być zrywane.

Taśma nośna puszki powinna być owinięta wokoło puszki.

Maski, które wróciły do magazynu po użyciu ich do ćwiczeń, powinny być niezwłocznie zdesynfekowane, a następnie dołączone do odpowiedniej grupy (w-g wzoru i wielkości).

Zawory zapasowe do masek przechowuje się w szczelnych pudełkach lub w zwykłych, owiniętych w papier parafinowany lub woskowy.

Masek przeciwgazowych nie wolno niczem smarować.

III. Ubrania ochronne.

Ubrania ochronne po nadejściu transportu należy niezwłocznie rozpakować i rozwiesić. Jeżeli już w drodze zagrzały się i impregnat jest lepki, należy je lekko przypudrować talkiem (talk można nabyć w każdym składzie aptecznym).

Ubrania ochronne przechowuje się jak najdalej od pieca (rozgrzanego). Wiesza się je na kijach, przechodzących przez całą długość obydwu rękawów. Kije te zawieszane są na drążkach w ten sposób, aby dolna część kombinezonów znajdowała się na odległości najmniej 30 cm od podłogi. Od ścian ubrania muszą być oddalone co najmniej o 50 cm. Odstęp między ubraniami musi wynosić co najmniej 10 cm (w ten sposób można zawieszać 3 ubrania na metr bieżący drążka).

Ubrań ochronnych nie należy układać warstwami i wieszać jedno przy drugiem, gdyż łatwo ulegają przegrzaniu i mogą ulec samozapaleniu.

Buty powiązane parami za uszy ustawia się na podłodze obok odpowiednich wymiarów ubrań.

Na cholewach butów układa się rękawice, należące do danego kompletu.

Kaptury zawiesza się nad kombinezonami na drewnianych kołkach, przytwierdzonych pionowo do drążków.

IV. Inny sprzęt dla drużyn odkażających.

Inny sprzęt dla drużyn odkażających przechowuje się na podłodze, np. łopaty, grabie — i na półkach, np. hydropulty, rozpylacze — grupami (o ile zestawów jest większa ilość) z pozostawieniem przejść w celu ułatwienia wynoszenia sprzętu.

Szczotki należy układać lub ustawiać włosiem do góry. Tłoki syren, rozpylaczy i hydropultów muszą być pokryte olejem maszynowym. Poszczególne połączenia rozpylaczy i hydropultów muszą być również nasmarowane. Łopaty, grabie, oskardy, toporki i t. p. powinny być nasmarowane wazeliną. Węże gumowe muszą być wyciągnięte.

Okólnik Nr. 561.

J. W. III. 4-11-35. W SPRAWIE REPERACJI SPRZĘTU PRZECIWGAZOWEGO I POMOCY NAUKOWYCH PRZECIWGAZOWYCH.

Wobec stopniowego zużywania się sprzętu przeciwgazowego, posiadanego przez straże pożarne, komunikujemy, iż w wielu wypadkach sprzęt ten może być zreperowany. Podajemy poniżej sposób postępowania celem dokonania reperacji poszczególnych rodzajów sprzętu przeciwgazowego.

§ 1.

Maski właściwe RSC i pochłaniacze.

Maski właściwe RSC, pochłaniacze węglowe lub pochłaniacze o stałym oporze „S", zakwalifikowane do reperacji, należy kierować drogą służbową do odnośnego Okręgu Wojewódzkiego Związku, który skieruje ten sprzęt do miejscowego Okręgu Wojewódzkiego L. O. P. P. Ten ostatni zaś — do odpowiedniego wojskowego warsztatu reperacyjnego. W miarę możności należy sprzęt przeciwgazowy przesyłać do reperacji większemi partjami.

Jednocześnie podajemy przybliżone koszta reperacji sprzętu przeciwgazowego: a) naprawa maski właściwej RSC (bez pochłaniacza) nieużywanej 1.80 zł, b) naprawa maski właściwej RSC (bez pochłaniacza) używanej 2.60 zł, c) reperacja pochłaniacza węglowego z dobrym dzwonem 2.10 zł, d) naprawa pochłaniacza o stałym oporze „S" 0.10 zł, e) wymiana zniszczonego pochłaniacza węglowego około zł 3.10, f) wymiana pochłaniacza „S" 1.05 zł.

W związku z powyższem Okręgi Wojewódzkie Związku wejdą w kontakt z Okręgami Wojewódzkiemi L. O. P. P. w sprawie reperacji wyżej wymienionego sprzętu przeciwgazowego.

§ 2.

Części wymienne aparatów tlenowych.

Niżej wymienione części wymienne aparatów tlenowych Degea Audos Nr. 31 należy w razie zużycia odkręcić i przesłać drogą służbową do Zarządu Głównego Związku, celem dokonania wymiany na koszt zainteresowanej jednostki. Wymianę powyższą przeprowadza Zarząd Główny L. O. P. P. w terminie maksimum 2—3 miesięcy.

Części wymienne aparatu Degea Audos Nr. 31.

a) ustnik ze ściskaczem nosa (lub maska), b) elastyczne rury oddechowe, c) komora zaworowa (z zaworem wdechowym i wydechowym oraz z łącznikiem do pochłaniacza), d) zawór wypustowy, e) zawór regulacyjny, f) worek na tlen, g) pochłaniacz, h) zakrętki, i) klucze.

Części wymienne aparatu tlenowego Draegera HSS wzór 24.

a) ustnik ze ściskaczem nosa (lub maska), b) elastyczne rury oddechowe, c) metalowe, d) worki na tlen (duży i mały), e) pochłaniacz, f) zawór wypustowy, g) regulacyjny, h) zakrętki uniwersalne, i) klucze.

W sprawie wymiany części aparatu tlenowego Draegera można komunikować się bezpośrednio z firmą „Strażak" w Warszawie, ul. Królewska 11.

Butle tlenowe w razie rozregulowania można naprawiać w firmie „Ferrum" w Warszawie, ul. Grochowska 52, lub w innych fabrykach, produkujących tlen.

Jeśli od daty zakupu danego aparatu tlenowego upłynęło 5 lat, to w tych samych fabrykach, które produkują odnośne aparaty, wzgl. butle tlenowe, należy sprawdzić butle tlenowe na ciśnienie.

Jednocześnie nadmieniamy, że wskazane jest wstrzymanie się w miarę możności z zakupem zagranicznych aparatów tlenowych, gdyż prawdopodobnie w końcu b. r. lub na początku przyszłego ukaże się aparat tlenowy polski, lepszy od aparatów zagranicznych.

§ 3.

Próbki gazów bojowych.

Skrzyneczki z próbkami gazów bojowych można uzupełnić za naszem pośrednictwem.

Na wierzchu skrzyneczki należy przylepiać karteczkę z napisem, od kogo skrzyneczka pochodzi i jakie są braki. Zarząd Główny L. O. P. P. nadeśle skrzyneczki uzupełnione i wyremontowane na koszt zainteresowanej jednostki.

Okólnik Nr. 562.

J. W. III 4-12-35. SPRAWA KOMPLETU MASKI STRAŻACKIEJ.

W związku z ustaleniem typu pochłaniacza przeciwdymowego dla straży pożarnych komunikujemy, że pochłaniacz powyższy należy łączyć z właściwą maską za pośrednictwem specjalnego węża gumowego.

Do użytku straży pożarnych, zwłaszcza na stanowiskach ogniowych, znajdują się w sprzedaży w Zarządzie Głównym L. O. P. P. następujące komplety maski strażackiej: a) maska właściwa RSC wzór 24 z puszką 13 zł, b) pochłaniacz przeciwdymowy 7.20 zł, c) wąż gumowy z okuciem długości 40 cm 3.30 zł, d) torba kawaleryjska na maskę właściwą, pochłaniacz przeciwdymowy i wąż gumowy 7.30 zł, razem 31.10 zł.

Jeśli zamówienie zostało dokonane za pośrednictwem biura Zarządu Głównego Związku, od cen

powyższych przysługuje jednostkom organizacyjnym Związku 10 proc. rabatu.

Jednocześnie nadmieniamy, że znajdują się w sprzedaży w Zarządzie Głównym L. O. P. P. węże karbowane 70 cm do połączenia masek z różnemi pochłaniaczami w cenie 5.40 zł.

Dla członków stanowisk wodnych, sekcyj odkażających, patroli łączności i t. p. wystarczają maski właściwe RSC, z pochłaniaczami zwyczajnemi węglowemi. Ze względu jednak na luzowanie członków stanowisk ogniowych w czasie akcji bojowej wskazane jest, aby wszyscy członkowie sekcyj pożarniczych posiadali wyżej wymienione komplety maski strażackiej.

Okólnik Nr. 547.

A. I. 12. W SPRAWIE NAPISÓW I SZYLDÓW NA SIEDZIBACH STOW. O. S. P.

Niniejszem poprawia się treść okólnika Nr. 501, w sprawie napisów i szyldów na budynkach, mieszczących siedziby Zarządów i Straży Pożarnych. Napis winien brzmieć:

„Stowarzyszenie Ochotniczej Straży Pożarnej w.......
Stowarzyszenie zarejestrowane,

a nie „Towarzystwo... i t. d., jak mylnie zostało wydrukowane.

Okólnik Nr. 555.

J. W. II-2-3. W SPRAWIE UPOWAŻNIEŃ DO PRZEPROWADZANIA CAŁKOWITYCH PRÓB O P. O. S.

Rozporządzeniem Min. Spr. Wojsk. P. U. W. F. i P. W. Nr. 526 — 2-W. F. S. z dnia 6 maja 1935 r. do przeprowadzania całkowitych prób o POS. na rok 1935-36 zostały upoważnione Zarządy Oddziałów Powiatowych: Bielsko, Cieszyn, Katowice-Miasto, Katowice-Wieś, Lubliniec, Pszczyna, Rybnik, Tarnowskie Góry, Chorzów, Świętochłowice.

I. Przy organizowaniu Komisji Próby, oraz przeprowadzaniu prób o P. O. S., należy się powoływać na wyżej wymienione rozporządzenie Min. Spr. Wojsk. P. U. W. F. i P. W.

II. Obowiązki i uprawnienia oraz skład Komisji próby o POS. określają par. 1, 4—6, 8—11 Rozp. M. S. Wojsk. o POS. i par. 20 Regulaminu POS. Odpowiedzialność za zdrowie kandydatów, stających do prób o POS., ustala par. 9 Rozp. M. S. Wojsk. o POS. i par. 9 Reg. POS. W myśl powyższego próba o POS. jest nieważna, jeśli: a) przeprowadzający nie jest do niej upoważniony, b) skład Komisji próby jest niezgodny z par. 6 Rozp. M. S. Wojsk. o POS. i par. 15 Regulam. o POS., jeżeli próbę przeprowadził nauczyciel, instruktor, delegat fachowy lub sędzia sportowy w dziedzinie sportu, nie objętej zakresem jego wiadomości, c) próba nie była zgłoszona do odnośnego przewodniczącego Komitetu W. F. i P. W. w terminie przewidzianym w par. 14 Regul. POS., d) próba nie była przeprowadzona zgodnie z regulaminem POS.

III. Z ramienia wojskowej władzy W. F. i P. W. kontrolę prób o POS. będą przeprowadzali delegaci fachowi, wyznaczeni przez kierowników Okręgowych Urzędów W. F. i P. W. Nazwiska delegatów podadzą Okręgowe Urzędy W. F. i P. W. do wiadomości Zarządów Oddziałów Powiatowych.

Delegaci stwierdzają: a) obecność przewidzianych regulaminem POS. członków Komisji próby, b) kwalifikacje fachowe członków Komisji (świadectwa, zaświadczenia, legitymacje sędziowskie), c) obecność lekarza i delegata innego Związku, w wypadkach przewidzianych regulaminem POS., d) czy ubiegający się o POS. byli badani przez lekarza i czy odbyli odpowiednią zaprawę, oraz czy odpowiadają warunkom wieku, e) przestrzeganie regulaminu POS., przy prowadzeniu prób.

O terminie prób zawiadamiają delegatów odnośni przewodniczący Komitetów W. F. i P. W.

IV. Za regulaminowe przeprowadzenie prób o POS. odpowiedzialni są na swoich terenach instruktorzy powiatowi.

Okólnik Nr. 570.

S. 15-W. W SPRAWIE ODZNACZEŃ SREBRNYM KRZYŻEM ZA DZIELNOŚĆ I ODWAGĘ I ZŁOTYM KRZYŻEM ZA RATOWANIE GINĄCYCH.

Podaje się do wiadomości, że wszelkie wnioski o odznaczenie Srebrnym Krzyżem za Dzielność i Odwagę i Złotym Krzyżem za Ratowanie Ginących nie będą rozpatrywane przez Zarząd Główny, jeżeli okres od chwili dokonania motywowanego czynu do chwili podania do odznaczenia przekroczył dwa lata. Wnioski te będą uważane jako przedawnione.

Okólnik Nr. 571.

S. 15-Zam. W SPRAWIE ZNAKÓW SAM. POŻ. NA BERETY.

Nawiązując do okólnika S. 15-Zam. Nr. 526 (zbiór okóln. Nr. 34) z dnia 13. IV. 1935 r. w sprawie cen na znaczki sam. poż. na berety, komunikujemy, że Związek Straży Pożarnych R. P. posiada obecnie na składzie tylko znaki emaljowane po gr 60 za szt.

Zwracamy jednocześnie uwagę, że znaki te są lepiej wykonane niż dotychczas i posiadają zamiast wąsów agrafkę.

Okólnik Nr. 572.

S. 15-Zam. W SPRAWIE ODZNACZEŃ.

Wobec często powtarzających się wypadków zamawiania odznaczeń w Centrali bezpośrednio przez straże, przypomina się, że wszelkie znaki i odznaczenia można nabywać jedynie drogą służbową za pośrednictwem właściwego Okręgu Wojew.

Wszelka korespondencja straży w sprawie odznaczeń, zarówno zamawiająca odznaczenia, jak i w sprawie wyjaśnień co do ich przyznawania, nie będzie przez Związek załatwiana i pozostanie bez odpowiedzi.

Jedynem odznaczeniem, załatwianem bezpośrednio przez Związek Straży Pożarnych R. P., są medale 10-lecia.

Powyższe prosimy w drodze okólników podać do wiadomości straży pożarnych powiatu.

Inspektor naczelny: Prezes Związku S. P. R. P.
(—) Szymon Jaroszewski. (—) Inż. St. Twardo.

Z życia zrzeszonego Strażactwa.

KURS POŻARNICZY I i II ST. W RYBNICKIEM.

W dniu 18. VII. b. r. w Paruszowcu-Rybnik odbył się egzamin pod przewodnictwem zast. insp. Śląskiego Okręgu st. instr. L. Jaroszewskiego i zakończenie kursu I i II stopnia.

Kurs ten trwał od dnia 8 do 18 lipca b. r. i zgromadził 35 członków straży z terenu Oddziału Powiatowego Rybnik.

Do egzaminu II stopnia stanęło również 14-tu eksternistów, którzy swego czasu uczęszczali na kilkudniowy kurs dokształcający, prowadzony przez Oddział Powiatowy w Rybniku i z powodów niezależnych od nich stanąć uprzednio do egzaminów nie mogli.

Egzamin złożyło w stopniu II-gim z wynikiem celującym — 2, dobrym — 15, dostatecznym — 20, w stopniu I-szym z wynikiem dobrym — 1, dostatecznym — 5. Z pośród eksternistów 6-ciu z powodu wyjazdu do pożaru nie zdążyło złożyć egzaminu praktycznego, do którego zostaną powołani w dniach najbliższych.

Na zakończenie kursu przybył p. starosta powiatowy Jan Wyglenda, któremu raport złożył aspir. Władysław Skura. Po raporcie kursiści wykonali ćwiczenia pokazowe, poczem p. starosta przed frontem w pięknych słowach przemówił do kursistów, życząc im jak najpomyślniejszej pracy dla dobra Ojczyzny.

ODDANIE HOŁDU ŚWIETLANEJ PAMIĘCI I. MARSZ. J. PIŁSUDSKIEMU PRZEZ STRAŻACTWO ŚLĄSKIE.

W dniu 30 czerwca b. r. odbyła się wycieczka Strażactwa Śląskiego do Krakowa, w której wzięło udział bezmała 500 osób pod przewodnictwem Inspektora Śląskiego Okręgu dha Józefa Mikuły. W wycieczce tej wzięli udział delegaci Straży Zawodowej z Chorzowa, Fabr. „Lignoza" Bieruń, Imielina, Rept, Koszęcina, Dziećkowic, Rybnika, Mikołowa, Palowic, Fabr. Natronag-Kalety, Panewnika, Orzegowa, Tych, Gardawic, Chorzowa III, Fabr. C. H. Dittrich, Studzionki, Woszczyc, Orzesza, Boguszowic, Łazisk G. Kopalniana, Boruszowiec, Katowice Oddz. III, Katowice-Zawodowej, Kopaln. Huty Laura i Richter Siemianowice, Kop. Emanuel — Murcki, Katowice IV — Załęże-Dąb, Chorzowa I, Czerwionki i Huty Pokój — Zawodowej.

Po przybyciu do Krakowa wszyscy uczestnicy wycieczki udali się na kopiec Marszałka Józefa Piłsudskiego i wzięli udział w sypaniu kopca, poczem powrócili do Krakowa i po oddaniu hołdu zwłokom ś. p. Marsz. Józefa Piłsudskiego większość zwiedziła Wawel i muzeum.

Prócz powyżej wymienionej wycieczki przybyła wycieczka strażacka z powiatów Cieszyńskiego i Bielskiego, licząca około 100 osób.

Z ŻYCIA STRAŻACTWA POLSKIEGO W CZECHOSŁOWACJI.

W niedzielę, dnia 21 lipca b. r. odbyło się w Ropicy koło Cz. Cieszyna XIV Zwyczajne Walne Zgromadzenie Związku Polskich Straży Pożarnych w Czechosłowacji przy udziale 69 delegatów z pośród 72 do Związku należących straży oraz licznych delegacyj i gości.

Strażacy w wożeniu ziemi na Kopiec Marsz. Piłsudskiego w Krakowie. — I-szy od lewej str. insp. wojew. J. Mikuła.

Z ramienia Śląskiego Okręgu Wojewódzkiego wyjechali tam druhowie prezes Kl. Matusiak, który reprezentował równocześnie Zarząd Główny Związku Straży Pożarnych R. P. i Karol Paculа, prezes Oddziału Powiatowego w Cieszynie.

Walne Zgromadzenie zagaił prezes dh Rudolf Cichy, witając w serdecznych słowach reprezentanta Konsulatu R. P. p. sekretarza Stapińskiego, naszą delegację, delegatów poszczególnych związków strażackich w Czechosłowacji i innych gości, poczem poświęcił kilka słów osobie prezydenta republiki czechosłowackiej p. T. G. Masaryka, który w b. r. obchodził 85-lecie urodzin oraz w podniosłych słowach wspomniał o stracie, jaką poniósł Naród Polski przez śmierć Wodza Narodu i I Marszałka Polski ś. p. Józefa Piłsudskiego. Zebrani oddali hołd Zmarłemu przez powstanie z miejsc.

Zkolei nastąpiły przemówienia poszczególnych reprezentantów. Szczególnie serdecznie przyjęto mowę dha prezesa Kl. Matusiaka, który przez szereg lat pracował na tamtejszym terenie i założył Polski Związek Straży Pożarnych Ks. Cieszyńskiego, którego odłamem jest dzisiejszy Związek Polskich Straży Pożarnych w Czechosłowacji. Również mile przyjęto przemówienie przedstawiciela bratniej organizacji słowackiej „Jednoty" dha Bendika, przedstawiciela „Svazu" czechosłowackiego dha Ludwika, delegata śląskiej „Jednoty" dha Sanetrzika, przedstawiciela najbliższych sąsiadów z powiatu cieszyńskiego dha K. Pacuły i innych. Na uznanie zasługuje powitanie Zgromadzenia przez przedstawiciela gminy p. przeł. gminy Kaletę.

Do Związku P. S. P. w Czechosłowacji należały z końcem 1934 r. 72 straże, zorganizowane w 4 Związkach Okręgowych, liczące 4762 członków, z czego 176 honorowych, 2891 czynnych i 1695 członków wspierających. Majątek tych straży przedstawia wartość 3,426.388 Kcz. W r. 1934 uzyskały one 57.143 Kcz subwencyj od gmin, co szczególnie podkreślić należy, a 36.363 Kcz subwencyj krajowych. Głównem źródłem ich utrzymania, podobnie

jak i u naszych straży, są imprezy. Straże pożarne są obok Kół Macierzy Szkolnej głównem ogniskiem podtrzymywania ducha i uświadomienia narodowego i działalność ich znajduje pełne zrozumienie, uznanie i poparcie ze strony społeczeństwa.

Związek P. S. P. w Czechosłowacji wykazuje wielką żywotność i stały rozwój, czego Mu i nadal życzyć należy.

W obradach brali żywy udział prawie wszyscy delegaci, co świadczy o ich wyrobieniu społecznem.

Po krótkiej przerwie obiadowej odbyły się manewry 7-miu Straży Poż. oraz ćwiczenia drużyny sanitarnej, poczem po defiladzie nastąpiło wręczenie dyplomów zasługi za 25-letnią pracę poszczególnym członkom założycielom i zasłużonym członkom miejscowej Straży.

Wśród miłego i serdecznego nastroju odbył się na zakończenie festyn.

W 15-tą ROCZNICĘ KRZYWDZĄCEGO PODZIAŁU ŚLĄSKA CIESZYŃSKIEGO.

Wielka manifestacja ludu śląskiego w Cieszynie.

Społeczeństwo polskie na Śląsku Cieszyńskim, zorganizowane w Komitecie obywatelskim, przystąpiło do zorganizowania wielkiej manifestacji z okazji 15-lecia podziału Ziemi Cieszyńskiej przez Radę ambasadorów z dnia 28 lipca 1920, mocą którego 140 tysięcy ludności rdzennie polskiej przydzielono Czechom.

Manifestacja odbędzie się w niedzielę 28 bm. Komitet wydał odezwę, mówiącą m. in.:

Obywatele!

„Lat temu piętnaście — w dniu 28 lipca 1920 r., zapadła decyzja Rady ambasadorów w Paryżu, mocą której oderwano od żywego pnia etnograficznie i historycznie polskiego obszaru, dużą połać ziemi śląskiej i przydzielono ją Czechom na dalszą niewolę, wyzysk, ucisk i prześladowanie.

Obywatele Ziemi Cieszyńskiej! Haniebnego wyroku Rady ambasadorów z dnia 28 lipca 1920 r. nie uznaliście nigdy! Falą politycznych strajków w Zagłębiu i w hutach Trzynieckich, falą olbrzymich wieców i zebrań protestowych daliście dosadny wyraz nierozerwalnej łączności z bohaterskim Narodem Polskim. Tak było wówczas, tak będzie i dziś w smutną rocznicę 15-lecia nieszczęsnego podziału.

Grabieży rdzennie polskich obszarów nie uznajemy. W rocznicę wielkiej krzywdy zjedziemy się w Cieszynie, jak to ongiś w chwilach ważnych bywało w latach znojnej pielgrzymki do Wyzwolenia i Zjednoczenia.

Na olbrzymim wiecu w Cieszynie w dniu 28-go lipca 1935 r. zaprotestujemy przeciw podziałowi naszego kraju i przeciw dalszemu gnębieniu naszych braci za Olzą. Zażądamy zastosowania względem całego Śląska Cieszyńskiego prawa o samostanowieniu ludów oswym losie! Żądamy rewizji granic! Głos naszej jednolitej woli, głos zjednoczonego w tym dniu społeczeństwa naszego dotrzeć musi do sumień tych rządów, które w r. 1920 zadecydowały o losie naszego kraju. Nie damy ziemi, skąd nasz ród!"

Program manifestacji ludu śląskiego w Cieszynie: W sobotę 27 bm. godz. 20 (8 wieczorem): Orkiestra odegra na szczycie Wieży Piastów: Hymn narodowy, Wieniec pieśni polskich, Pierwszą Brygadę. W niedzielę 28 bm. godz. 11.30: Wiec ludu śląskiego na placu Króla Jana Sobieskiego i uchwalenie rezolucyj; godz. 12: Pochód ulicami miasta (ul. Marszałka Piłsudskiego, ul. dra Michejdy, ul. Zamkową) pod pomnik poległych Legjonistów, tam przemówienie i ślubowanie.

Składki na budowę kopca im. Marszałka Piłsudskiego. Jesteśmy proszeni o umieszczenie poniżej podanego pisma w sprawie zapoczątkowania łańcucha składek na budowę kopca im. Marszałka J. Piłsudskiego. Jednocześnie prosimy o nadsyłanie zadeklarowanych składek na konto PKO. nr. 303.408 właśc. konta Okręg Śląski Związku Straży Pożarnych R. P. w Katowicach.

„Do Okręgu Śląskiego Związku Straży Poż. RP. Administracja: „Strażak Śląski" w Katowicach.

Straż pożarna kopalni Richter zainicjowała składkę pieniężną na budowę kopca im. Marszałka Piłsudskiego. Ogółem zebrano 30 zł, którą to kwotę przekazano Oddziałowi Powiatowemu.

W związku z tem, — celem dalszego urządzenia składek na powyższy cel, — Straż pożarna kopalni Richter wzywa Straż pożarną Zakładów Hohenlohego do dalszego kontynuowania łańcucha składek.

W tym sensie proszę uprzejmie o umieszczenie ogłoszenia na łamach naszej gazetki „Strażak Śląski".

Czołem! Stanisław Karwasiecki,
kierownik straży pożarnej.

Siemianowice, 17. VI. 1935.

Komitet Redakcyjny stanowią: Mikuła A., Pacuła K., Rzeźniczek M., Suchoń W. i Wallis S. — Nakładem Okręgu Śląskiego Związku Straży Pożarnych R. P. — Redaktor odpow.: A. Mikuła. — Drukarnia „Dziedzictwa" w Cieszynie.